

KHAI TRIỂN MỐI LIÊN HỆ MẬT THIẾT VỚI CHÚA KITÔ

Source: National Cursillo Center Mailing – December 2010

Phong Trào Cursillo cho chúng ta một phương pháp xác thật để chúng ta có thể sống những điều căn bản để trở nên Kitô hữu đích thực trong các môi trường Chúa gọi đến. Phương pháp này là kiềng ba chân nội tâm chúng ta: Sùng Đạo (Tâm), Học Đạo (Trí), và Hành Đạo (Ý chí). Những đặc tính này phù hợp với các phần vụ căn bản của con người phàm; tức là, suy nghĩ, mong muốn, và hành động; các hành động tự chúng phù hợp với các nhân đức thần học Tin, Cây và Mên.

Chúng ta hãy nhớ rằng Thiên Chúa yêu thương chúng ta trước hết. Làm thế nào chúng ta biết được điều này? Bởi vì Chúa Giêsu Kitô, khi hành động theo Thánh Ý Chúa Cha, tự hiện thân làm người phàm để cứu chuộc nhân loại, và cho chúng ta sự hiểu biết, sự sống và tình yêu của Chúa Cha được nói dài qua và trong Chúa Thánh Thần là Đấng làm cho Chúa Kitô hiện diện trong cuộc đời chúng ta, và chúng ta trở nên đền thờ sống động của Chúa Thánh Thần.

Chúa Giêsu Kitô vâng phục Thánh Ý Chúa Cha đến độ Người chịu Khổ Nạn, chịu Chết và như thế Chúa đã chết vì chúng ta. Qua những hy sinh này, Chúa Giêsu rõ ràng đưa vào thế gian một tình yêu thương chân thực chưa được mặc khải cho đến khi chính Chúa Kitô đã sống thực tình yêu ấy. Nhờ vậy, một cách cụ thể và không thể chối cãi được, Chúa Giêsu đã có thể chứng minh Chúa đã hiểu rõ và bày tỏ tình thương của Chúa như thế nào: “*Không có tình thương nào cao cả hơn tình thương của người đã hy sinh tính mạng vì bạn hữu của mình*” (Gioan 15:13).

Cuộc Khổ Nạn và cái Chết của Chúa Giêsu phải dẫn đưa chúng ta suy gẫm về tình thương Chúa dành cho chúng ta, không những trong tư cách một cộng đồng tín hữu, nhưng cũng trong tư cách cá nhân của mỗi người chúng ta. Chúa yêu thương từng người chúng ta tha thiết và sâu đậm.

Cuộc Khổ Nạn và cái Chết của Chúa Giêsu cũng phải dẫn đưa chúng ta suy gẫm và hiểu rằng là môn đệ phải trung thành theo Chúa, chúng ta được mời gọi và được mong đợi theo Chúa khi bị chê ghét, bị nhạo báng, thậm chí còn bị bách hại bởi những kẻ coi Phúc Âm như là mối đe dọa cách họ suy nghĩ, ước muốn và hành động. Chúng ta phải ghi nhớ lời Chúa Giêsu “*Nếu thế gian ghét anh em, anh em hãy biết rằng nó đã ghét Thầy trước... Tôi tớ không lớn hơn chủ nhà*” (Gioan 15:18, 20).

Cho nên tình yêu là món quà của chính mình và lòng ước muốn bạn hữu mình được hạnh phúc; một tình yêu vẹn toàn đến độ ta muốn hy sinh ngay cả mạng sống mình cho bạn hữu. Gương sáng về lòng rộng lượng như thế này có rất nhiều trong Tân Ước; thí dụ trong Thư gửi Tín Hữu Roma 5:8, Thánh Phaolô viết, “*Thế mà Đức Kitô đã chết vì chúng ta, ngay khi chúng ta còn là những người tội lỗi; đó là bằng chứng Thiên Chúa yêu thương chúng ta*” (Roma 5:8). Thiên Chúa còn đi xa hơn thế nữa. Thánh Gioan đã ghi lại, “*Chúa Cha đã yêu mến Thầy thế nào, Thầy cũng yêu mến anh em như vậy. Anh em hãy ở lại trong tình thương của Thầy*” (Gioan 15:9). Do đó, không còn nghi ngờ chi có tình yêu phàm tục mà thôi; tình yêu của Chúa Kitô cũng là tình yêu thiêng liêng. Yêu thương như Chúa Kitô là yêu thương cả về phương diện thiêng

liêng lẫn phương diện phạm tục; chia sẻ trong tình yêu của chính Thiên Chúa và ban phát tình yêu ấy cho tha nhân nữa.

Trong một ý nghĩa nào đó, toàn vẹn sự thật là tình yêu, bởi vì Thánh Gioan nói cho chúng ta biết *“Thiên Chúa là Tình Yêu”* (1 Gioan 4:8). Yêu là chiếm đoạt Thiên Chúa và chính chúng ta mãi mê vào Thiên Chúa; đó là tình yêu Thiên Chúa trong chúng ta, được hiệp thông nhờ sự hiện diện của Ba Ngôi Thiên Chúa, nhờ đó chúng ta sẽ được hoán cải để sống mãi mê trong ơn thánh, luôn luôn được ánh sáng Lời Chúa chỉ đường dẫn lối. Và như thế tình yêu Thiên Chúa được biểu lộ trong chúng ta, hoán cải chúng ta và đồng hóa chúng ta với Ba Ngôi Thiên Chúa qua sự kết hiệp với Chúa Giêsu Kitô.

Vì thế, điều tối cần thiết đối với chúng ta là phải có sự liên hệ mật thiết với Chúa Giêsu Kitô để lòng Sùng Đạo của chúng ta được xác thực. Và để cho sự liên hệ mật thiết này với Chúa Giêsu Kitô bắt đầu hoặc được hâm nóng lại với Chúa Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, là Vua và là Đấng Cứu Thế, chúng ta phải chết đi cho thái độ tự cao tự đại và ý chí phạm tục của mình.

Cuộc đời của Thánh Phaolô, quan thầy của PT Cursillo, là một thí dụ hoàn hảo như tấm gương để chúng ta soi rọi tình trạng Sùng Đạo của chúng ta như thế nào; mối liên hệ mật thiết của chúng ta với Chúa Giêsu Kitô ra làm sao. Cuộc gặp gỡ giữa Chúa Giêsu và Thánh Phaolô đã giúp ngài nhận thức được tình yêu bao la mà Thiên Chúa đã ban cho ngài, giúp ngài tự gặp mình, một cuộc gặp gỡ với chính mình đã làm cho thánh nhân nhận ra tình trạng tội lỗi của mình, sự bất lực yếu hèn và tình trạng hư vô của mình. Chỉ có nhờ cuộc gặp gỡ này với Chúa Giêsu mà Thánh Phaolô ý thức rằng chẳng có điều gì khác đáng quan tâm ngoài việc phân biệt và vâng theo Thánh Ý Chúa.

Nhờ mối liên hệ mật thiết với Chúa Giêsu mà chúng ta cảm nghiệm được ơn tha thứ và tình yêu của Thiên Chúa, khả năng từ bỏ ý riêng, và sự tín thác, và vâng phục Thiên Chúa, và nhờ vậy trở nên môn đệ của Thầy Giêsu Kitô, và hy sinh ý riêng chúng ta và để Chúa Giêsu soi sáng những nơi kín đáo trong linh hồn chúng ta.

Nếu chúng ta không cảm nhận sự hư vô của mình và hằng ngày suy gẫm về cuộc Khổ Nạn, sự Chết và Phục Sinh của Chúa, chúng ta sẽ dễ bị sa ngã rơi vào một niềm tin sai lầm, nghĩ bậy rằng nhờ nỗ lực của chính chúng ta mà chúng ta có thể sống một đời sống đạo đức.

Chúa Giêsu, Đấng Cứu Chuộc chúng ta, là Thiên Chúa thật và là con người thật, phải là cùng đích của tất cả các việc đạo đức của chúng ta, nếu không thì sùng kính trở nên sai quấy và gây hiểu lầm. Ngài là Alpha và Omega, là khởi đầu và kết thúc của tất cả mọi thứ. Thánh Phaolô nói rằng, *“Chính Người là Đấng chúng tôi rao giảng, để giúp mỗi người nên hoàn thiện trong Chúa Kitô. Chính vì mục đích ấy mà tôi phải vất vả và chiến đấu nhờ sức lực của Người hoạt động mạnh mẽ trong tôi”* (Côlôxê 1:28-29).

Vì chỉ ở trong Người, ta mới có dư đầy Thánh Thần Thiên Chúa và ơn sủng viên mãn, nhân đức và sự hoàn thiện. Chỉ ở trong Người, chúng ta mới được chúc phúc với nhiều ơn thiêng liêng. Người là bậc Thầy duy nhất mà chúng ta phải học hỏi; là Chúa duy nhất mà chúng ta phải nương tựa, là Đầu duy nhất mà chúng ta phải kết hiệp và là Mẫu Mực duy nhất chúng ta phải biến thành hiện thực.

Người là vị Y Sĩ có thể chữa lành chúng ta, là Đấng Chăn Chiên duy nhất có thể nuôi nấng chúng ta, là Con Đường duy nhất có thể dẫn dắt chúng ta, là Chân Lý duy nhất mà chúng ta có

thể tin được, là Sự Sống có thể làm cho chúng ta có ý thức và luôn luôn thăng tiến trong ơn thánh. Chỉ một mình Người là tất cả đối với chúng ta và chỉ một mình Người mới có thể thỏa mãn mọi ước muốn của chúng ta.

Chúng ta không được ban cho danh xưng nào khác ở trần gian này mà nhờ danh xưng ấy chúng ta có thể được cứu rỗi. Thiên Chúa đã không đặt nền tảng nào khác ngoài Chúa Giêsu cho chúng ta được cứu rỗi, hoàn thiện và vinh danh. Trong khi Chúa Giêsu sống trong chúng ta, nếu chúng ta sống trong Người, chúng ta không cần sợ hãi gì cả.

Mỗi giờ trong đời sống chúng ta phải dần dần chiếu tỏa một Chúa Giêsu Kitô bình thường, hiện hữu, và sống động. Cốt lõi của Tin Mừng là Thiên Chúa, qua Chúa Giêsu Kitô, yêu thương chúng ta, như lời phát biểu của Thánh Phaolô, *“Hiện nay tôi sống trong xác phàm, là sống trong niềm tin vào Con Thiên Chúa, Đáng đã yêu mến tôi và hiến mạng vì tôi”* (Galát 2:20). *“... Thiên Chúa đã sai Thần Khí của Con mình đến ngự trong lòng anh em ...”* (Galát 4:6). *“...vì đối với tôi, sống là Đức Kitô, ..”* (Phil. 1:21).

Trong Rollo “Sùng Đạo”, nên thánh được định nghĩa như là “hướng đi của cả cuộc đời đến với Chúa”. Hướng đi ám chỉ con đường, một lối đi, một viễn ảnh, một nơi chốn xác định mà chúng ta đang đi tới và cả cuộc đời chúng ta đang hướng về Chúa. Chúng ta không phân chia đức tin chúng ta thành từng ngăn. Chúng ta không thể cho Chúa chỉ một phần của chúng ta. Phải cho tất cả hoặc không cho gì cả nếu cuộc hoán cải của chúng ta vẫn còn hiệu lực. Các bạn hãy nhớ lại lời chế giễu những quan niệm sai lầm về lòng mộ đạo được mô tả trong Rollo ‘Sùng Đạo’: ông bà “từ” nhà thờ, giữ đạo với những lễ lạc bề ngoài, người Pharisiêu độc quyền giữ đạo. Vấn đề khó khăn của lòng sùng đạo lệch lạc là đời sống tâm linh chúng ta trở thành không gì khác hơn là “lễ lạc bề ngoài” và chỉ biết lo cho riêng mình.

Hướng trọn cuộc đời về với Thiên Chúa – một cuộc hội ngộ với Thiên Chúa đầy tình thương và riêng tư được mạc khải cho chúng ta qua Chúa Giêsu Kitô – trước hết bao gồm việc hiểu biết Chúa Giêsu Kitô. Hiểu biết Chúa Giêsu có ý nghĩa sâu sắc, hơn là chỉ biết về Người mà thôi. Chúng ta hiểu biết Chúa Giêsu khi chúng ta hội ngộ mật thiết với Người. Mục tiêu của mọi hành động của con người phàm chúng ta là làm cho Chúa Kitô thành hiện thực để Người trở nên nguồn tình yêu Thiên Chúa đối với tất cả mọi người chúng ta gặp để chúng ta có thể nói rằng, *“Tôi tin bởi vì chính tôi đã gặp riêng Chúa Kitô. Người đã làm tôi xúc động.”*

Việc hiểu biết Chúa Kitô do chính Chúa Kitô truyền đạt, không chỉ qua những lời nói và hành vi của con người phàm mà thôi. Người ta phải tự tìm đến Chúa Kitô mà chúng ta không hay biết và phải tự họ chấp nhận Chúa. Chia sẻ Đời Sống chúng ta trong Chúa Kitô với bạn bè chúng ta sẽ giúp họ có khả năng gặp gỡ chính họ nhờ ơn sủng Thiên Chúa và có khuynh hướng khởi sự hoán cải. Chúng ta phải nhớ rằng việc ăn năn hối cải (metanoia) chỉ có thể xảy ra khi tâm hồn thay đổi và sự thay đổi ấy không thể có, nếu Chúa Kitô bị thu nhỏ trong giáo điều hoặc trong một quy tắc truyền thống đức tin.

Hướng trọn cuộc đời chúng ta về với Thiên Chúa có nghĩa là theo Chúa Kitô và đi theo Chúa Kitô không giống như theo một ý tưởng, một triết lý hay một giáo điều, mà cao siêu hơn thế nữa. Theo Chúa Kitô có nghĩa là hiến dâng cuộc đời chúng ta cho con người của Chúa Kitô. Chúa Giêsu đã nói, *“Hãy theo tôi.”* “Metanoia” không phải là một sự chuyển đổi qua một hệ thống, một triết lý hay một sứ điệp, nhưng có nghĩa là chuyển hướng tâm hồn chúng ta hoàn toàn thuộc về Thiên Chúa. Thánh Phaolô nói với chúng ta trong Thư gửi Giáo Đoàn Êphêxô, *“Xin cho anh em, nhờ lòng tin, được Đức Kitô ngự trong tâm hồn ...”* (Êphêxô 3:17). Theo Chúa Kitô không

phải lúc nào chúng ta cũng được hưởng vinh quang và bông lộc. Không phải loại bông lộc thuộc thế gian, mà là loại bông lộc sinh lợi cho đời sống vĩnh hằng của chúng ta. Cùng lúc ấy, theo Chúa Kitô không phải lúc nào cũng dễ dàng, và thường rất phiến toái. Phúc Âm theo Thánh Gioan kể lại rằng Chúa Giêsu báo trước Thánh Phêrô một ngày nào đó người khác “*sẽ dẫn anh đến nơi anh chẳng muốn*” (Gioan 21:18). Cuộc đời chúng ta trong Chúa Kitô thường dẫn đưa chúng ta đến những đoạn đường mà chúng ta không bao giờ có thể tưởng tượng nổi, ngay cả khi con đường chông gai khó khăn, nhưng đi trên con đường ấy cũng đáng công lắm.

Khi chúng ta nói về sự hoán cải, đôi khi chúng ta chỉ để ý những gì có vẻ khả quan và bỏ đi phần còn lại. Với Chúa Kitô không thể hành xử như thế được. Những hoàn cảnh và trạng thái của chúng ta hằng ngày luôn luôn là một phần Đời Sống của chúng ta trong Ôn Sùng. Theo Chúa Kitô không dễ dàng đâu, nhưng muốn giữ cho Tình Yêu của Chúa sống động trong ta, chúng ta phải luôn luôn canh tân chính mình. Đó là lý do tại sao Hội Nhóm và Ultreya là những phương tiện cần thiết để chia sẻ nỗ lực Sùng Đạo, Học Đạo và Hành Đạo của chúng ta. Nếu chúng ta cố công sống Đời Sống trong Chúa Kitô một mình và trong giới hạn của mình, chúng ta phải chịu thất bại mà thôi. Hằng ngày chúng ta không canh tân sự hoán cải lúc khởi đầu, tình yêu dành cho Thiên Chúa sẽ tan biến nhanh chóng.

Thánh Gioan Thánh Giá mô tả giai đoạn thứ ba và cuối cùng của đời sống tâm linh như là Giai Đoạn Kết Hiệp. Hình ảnh mà thánh nhân sử dụng là hình ảnh khúc củi và ngọn lửa. Một khúc củi (tâm hồn) được ném vào trong ngọn lửa (Thiên Chúa) và rốt cuộc khúc củi bị lửa thiêu rụi và ngọn lửa sáng rực lên. Đó là hình ảnh của việc hoán cải của chúng ta đối với Chúa Kitô. Chúng ta bị cuốn hút trong Tình Yêu của Chúa và sống trọn vẹn trong Chúa.

Tuy nhiên, khi từ bỏ đời sống Sùng Đạo xác thực, Đời Sống chúng ta trong Chúa Kitô tan biến mất; nhưng nếu chúng ta nghĩ đến chiếc kiềng ba chân nội tâm của chúng ta, chúng ta sẽ nhìn thấy chiếc kiềng này như những khúc củi giữ cho mối liên kết mật thiết của chúng ta với Chúa Giêsu Kitô được mãnh liệt. Đó, Ngày Thứ Tư là như thế đấy, không cho chúng ta những giây phút sáng khoái nhất thời, nhưng cho chúng ta những gì để duy trì và giữ vững tình yêu Thiên Chúa được mãnh liệt trong mọi lúc cho đến khi chúng ta vui hưởng dung nhan Thiên Chúa.

Ước gì chúng ta có thể làm vang vọng những lời mà Chúa đã nói qua Thánh Phaolô, “*Tôi sống, nhưng không còn phải là tôi, mà là Đức Kitô sống trong tôi*” (Galát 2:20). Đây là Sùng Đạo xác thực – tâm hồn chúng ta sẽ yêu thương như Chúa Kitô và sẽ rộng mở cho chúng ta mang lấy trí óc của Chúa Kitô (Học Đạo) và rốt cuộc, mang Chúa Kitô trong hành động, thái độ và ý riêng phạm tục của chúng ta sẽ bị thiêu hủy bởi Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần, và tất cả những hành vi phạm tục của chúng ta sẽ trở nên hành vi của Thánh Ý Thiên Chúa.